

Otthon ragadt lovasok

KARANTÉN VÉGI KÖRKÉP

A májusi Pegazusban tizenöt ismert lovas számolt be róla, hogyan igyekszik feltalálni magát a megállt, de legalábbis lelassult életben. Kiderült, hogy miközben természetesen nehezen élik meg idei céljaik köddé válását, kapnak a sorstól valami nem várt pluszt is, mintegy kárpótlásként az elmaradt szalagokért, kupákért. Mostani kilenc megkérdezettünknek már egészen más hangulatban volt módja nyilatkozni, hiszen ha minden igaz, már látszik az alagút vége.

DECSI ENIKŐ

Mi alapvetően próbáljuk a helyzet pozitív oldalát nézni. Az istálló életében nagy változások nem történtek. A lovasaink beosztás szerint tudnak jönni edzeni, a határozatok miatt az osztrák tulajdonban lévő lovakkal pedig mi foglalkozunk. A minden napok lelassultak, aminek személy szerint én nagyon örültem. Több időt tudok a lovakkal tölteni, nem kell sehova sem rohanni. Élvezem, hogy többet tudok a családommal lenni. Egy lovarda körül pedig mindig rengeteg a munka, főleg a tavaszi

időszakban. Minden napomat próbálom beosztani és amennyire lehet, kihasználni, hasznosan tölteni. Délelőtt általában lovagolok, délután pedig érkeznek a tanítványok. Ha pedig van egy kis „üresjárat”, szépítjük a lovardát. Így most erre is bőven jut időnk és energiánk. A fennmaradó időben sokat olvasok, képzem magam és tele vagyok tervekkel, ötletekkel a jövőt tekintve. A versenyek természetesen hiányoznak, de a változatos edzésekkel, tereplovasokkal próbáljuk a lovak és lovasaink motiváltságát fenntartani, hogy ha elin-

dul a szezon, még jobb formában tudjunk visszatérni.

KARDOS ADRIENN

Szerencsésnek mondhatom magam, mert az én hétköznapijaimat nem borította fel a korlátozás, ugyanúgy tudok dolgozni minden lovammal, illetve tanítványommal, mint azelőtt. Egyedül a magánéletben volt nagy változás, hogy nem tudtam hazamenni a szüleimhez, nagyszüleimhez. Jelenleg London nevű lovammal a nagydíjra készülünk. Edzőmmel, Schmidt Anitával,

akinek rengeteget köszönhetek, egyetértettünk abban, hogy nekünk most valahol jól jött ez a kis kényszerpihenő. London idén nyolcéves, és nem szeretnék elkapkodni vele semmit. Így, hogy jókora nyomás lekerült rólunk, sokkal gördülékenyebben tudunk haladni a feladatokkal. Természetesen várjuk már a versenyszezont és reméljük, hogy minden hamarosan visszaáll a régi kerékvágásba.

BORZA DOMINIK

Az, hogy lovas lettem, az, hogy az életem a lovak körül zajlik, nem véletlen. Egerben, a szüleim által üzemeltetett családi lovardába születtem. A mindennapok során a lovak szeretete belém ivódott, hiszen ezt láttam otthon, számomra ez a természetes. A loaglás tanulása során a hortobágyi csikósbojtrájkodástól a gyermekversenyeken át vezetett az út a díjloaglásig, amely szakágat édesanyám szerettette meg velem. 2016 óta versenyzek Ács Róbert irányításával, és a gimnáziumi tanulmányok mellett az összes szabadidőmet nála töltöm Dongó nevű nagyszerű heréltünkkel. A koronavírus okozta helyzet miatt viszont most hazaköltöztem a lovammal, hiszen ez a legbiztosabb pont az életemben. Persze nem elhanyagolható az a tény sem, hogy most érettségiztem, és az itthoni fel-

készülés erre a jelentős eseményre a lehető legjobb feltételeket biztosította számomra. Érettségi után újra folytatom edzőmrel, Ács Róberttel a munkát. Az itthon töltött időszakban kezdtem lovalogni a hortobágyi tenyésztésű nóniusz fedezőmént, Árnyst. A kiváló mozgáskultúrájú ménnel az ősz folyamán szeretnék néhány kisebb versenyen elindulni.

KOSZTA BOTOND

A járvány az én életemet is felforgatta, de igyekszem megtalálni a pozitív oldalát ennek a helyzetnek! Szerencsésnek mondhatom magam, hiszen a családom egészséges, és a korlátozás alatt végig volt lehetőségem lovalogni. Nem kellett kapkodni, jutott idő a gyakorlásra és a lazításra

■ 1. Decsi Enikő | 2. Kardos Adrienn
| 3. Borza Dominik | 4. Koszta Botond

vaszi időt, több fotót is kaptam, ahogy délelőttönként a karámban elterülve alszik. Az online iskola nekem rugalmasságot és több szabadidőt ad, nagyon élvezem, hogy nem kell korán kelni és utazással tölteni a reggeleket. A délelőtteim az online óráimmal és tanulással telnek, délutánonként van időm kimenni a lovardába. A versenyek és a csapattársaim nagyon hiányoznak, de a versenyeket hamarosan bepótoljuk, a barátokkal pedig a technikának köszönhetően még online sütisütést és erősítőedzéseket is szervezünk, így sok vidám estét töltünk együtt. Az idei évre készített versenynaptár legfontosabb célja a

„A barátokkal a technikának köszönhetően még online sütisütést és erősítőedzéseket is szervezünk”

is, ami a lovamra és rám is jó hatással volt. Nagy biztonságot adott ebben a bizonytalan helyzetben az, hogy Bicolor lovam az edzőméknél, Dallos Zsófiáék istállójában van, ahol, ha nem is tudok naponta kimenni hozzá, nagyon vigyáznak rá és gondját viselik. Nagyon élvezni a szép ta-

Pilisjászfalun megrendezésre kerülő országos Európa-bajnokságon való részvétel és az erre minősítő felkészülési versenyek voltak. Ezek nagy része sajnos törésre került. Nagyon bízom benne, hogy ha lassan is, de újraindul a lovasélet is, és lesz még az idén alkalmunk jó néhány

versenyen részt venni. Továbbra is az a legfontosabb, hogy vigyázzunk egymásra és szeretteinkre is.

BAGYÁNSZKY GABRIELLA

A karantén ideje alatt összességében több időt tudtam a lovaimmal tölteni. Normál körülmények között sokat ingázok Tata, Budapest és Győr között az egyetem és a japánnyelv-óráim miatt. Az egyetem és a nyelviskola is biztosítja az online oktatást, így az utazással töltött időt sikerült megspórolni. A legtöbb lovardában megszabták, hogy ki mikor járhat ki, illetve egyes helyeken a létszámot is jelentősen csökkentették. Mivel én a lovaimat otthon tartom, a korlátozások semmiben sem akadályoztak, így a felkészülés gördülékenyen zajlott. A korlátozások következtében az edzőmnek is több ideje lett, ennek köszönhetően több időt tudott a felkészülésemre fordítani. A lovaim általában négy-öt napot dolgoznak, a karantén alatt azonban ez inkább öt-hat napra emelkedett. Hetente egyszer ugrottunk, a többi nap idomítás, illetve cavalettizéssel, rudazással telt. Az idei szezonban a fő cél, hogy részt vegyünk a korosztályos championátus U25-ös kategóriájában. Az eredeti terv szerint már április elején kezdtük volna a szezont,

azonban a szigorítások következtében ez elmaradt. Az idei első versenyünk a május 29-én kezdődő bábolnai országos minősítő lesz. Év elején még bizonytalan volt a versenyszezon jövője, de szerencsére nem kell teljesen lemondanunk róla. Örülök, hogy a szervezők minden óvintézkedést figyelembe vettek a versenyek kiírása során, így minden lovas a legnagyobb biztonsággal kezdheti meg a versenyszezont.

CZÉKUS ZOLTÁN

Azt hiszem, nem tévedek, ha azt mondom, hogy a 2020-as évre való felkészülésem volt a legsokoldalúbb és a legalaposabb. Próbáltam visszafogni a fedeles versenyeken való részvételt, és az így kapott forrásokat a nyitott szezonra tartalékolni. Ezalatt elsősorban a motiváltságot, a mentális és fizikális kondíciót értem. Az egyre több el-telt évvel mögöttem egyre sokoldalúbbnak és szerteágazóbbnak látom a lovakkal való munkát, beleértve a formaidőzítést, és a szezonra való felkészülést. Sajnos a kialakult vírushelyzet átírt mindent, fenekestül felforgatta az életünket. A lovaglás az életem része, de emellett családi vállalkozásunkat is kell működtetni. Így én a hazánkban kialakult vírushelyzet kezdeti időszakában elsősorban a cég körüli tennivalókkal

foglalkoztam. Miután alkalmazkodtunk az új helyzethez, egy kicsit több időm maradt a lovakra. Természetesen az egész világra kihatással volt, van, és véleményem szerint

„Mindkét lányom a távoktatás után, délutánonként velem együtt lovagol, és ez aztán szuper jó érzés”

lesz is a koronavírus. Az itthon töltött időt próbáltuk hasznosan tölteni, türelmesebb, aprólékosabb munkával, és olyan feladatokkal, amelyek a versenyek között nehezen vagy nem is kivitelezhetőek. Lovaimmal ugyanolyan rendszerességgel dolgoztam, mint eddig, heti egy-két ugrómunkával, amelyek részletesebbek és kevésbé megterhelők voltak számukra. Rengeteg videó készült a munkánkról, így az edzőm is követte a folyamatokat. Remélem, most, hogy újra beindulóban van az élet és az edzések is, a folyamatos távmunka meghozza gyümölcsét. A lovaimat látva, ők egyálta-

■ 1. Bagyánszky Gabriella | 2. Czékus Zoltán
 | 3. Jármly Vince | 4. Ifj. Lázár Zoltán

3

4

FOTÓ: SOMOGYVÁRI ANETT ÉS ARCHIV

lán nem bánják ezt a kényszerpihenőt. Sokat erősödtek, híztak, és sokkal nyugodtabbak. Ez elég sok kérdést felvet bennem, illetve az a tény is, hogy az elmúlt tíz évben ennyit nem volt együtt a család, mint most. További pozitívum számomra, hogy mindkét lányom a távoktatás után, délutánonként velem együtt lovalogol, és ez aztán szuper jó érzés. Látni rajtuk a fejlődést napról napra. Összességében érezhető a helyzet ránk (a világra) gyakorolt negatív hatása, generációk óta nem tapasztalt helyzet ez, ami a mai rohanó világot teljesen átszabja. Személy szerint én találtam benne pozitívumot, egy kis megnyugvást, a családdal töltött hétféget. Remélem, ezzel más is így van. Kérdés, hogy az újraindulás után ebből meddig és mennyit tudok megőrizni. De ígykszem...

JÁRMLY VINCE

Mint mindenkinek, nekem is jócskán keresztülhúzta a számításaimat a vírus miatt kialakult helyzet. Eleinte bizakodóbbak voltunk, hogy hátha nem terjed olyan gyorsan, de rövid időn belül érvénybe léptek a határozatok és minden szezon eleji versenyt elrörltek. Szerintem a fiatalabb és idősebb lovak számára egyaránt kisebb, a 8-9-10 évesekre nézve már sokkal na-

gyobb érvágást jelent az, hogy nem tudnak versenyezni, hisz ők jellemzően ezekben az években teszik meg azokat a fontos lépéseket, amelyek során akár nagydíj szintre fejlődhetnek. A biztonság érdekében be kellett érniük az otthoni karanténra, ami az én szerencsés helyzetemben nem korlátozott a lovak edzésében. Mindig is tanyán laktam, a lovak közvetlen közelében, így mondhatni alig változott a napi rutinom. A fedeles szezonban alig versenyeztem, ezért sokkal nagyobb figyelmet igényel a lovak felkészítése az első megmérettetésre. Van lovam, amelyik decemberben ment utoljára, de olyan is, akinek a tavalyi ob volt az utolsó versenye. Sajnos a közösségi életet félre kellett tenni egy kis időre, de már ez is javulni látszik. Az első versenyek kiírásra kerültek, ez mindenképp bizalomra ad okot a szezon hátralévő részét illetően. Ezúton is mindenkinek szeretnék sok sikert kívánni, hogy hasonlóan eredményes szezont zárhasson majd, mint amilyet korábban eltervezett.

IFJ. LÁZÁR ZOLTÁN

Engem is, mint mindenkit, váratlanul ért a korlátozás bevezetése, de a napi rutinomat a vírus különösebben nem befolyásolta, hiszen így is a lovak és a tanulás tették

ki a napjaim legjavát. A legnagyobb változást talán a távoktatás bevezetése jelentette és természetesen rossz érzés volt, hogy sem a barátokkal, sem a nagyszüleimmel nem tudtam találkozni. Próbáltam a lovaimat ez időszak alatt minél jobb állapotban tartani, és az idomítómunkára helyeztem a hangsúlyt. Úgy érzem, hogy ezen a téren szépen fejlődtek és bízom benne, hogy ez majd a versenyek során is látszani fog. A kialakult helyzet engem a sport szempontjából több okból is különösen rosszul érintett. Ennek egyik oka, hogy eddigi pályafutásom legeredményesebb lovát, Lacrima di Felicitát 17. életévére tekintettel a fedeles döntőn terveztem elbúcsúztatni az aktív versenysporttól. Sajnos ezt a tervemet keresztbehúzta a koronavírus, így Lacrima már több versenyen nem áll starthoz, és a tenyésztésben tevékenykedik a jövőben.

Másodsorban a jogi egyetemen folytatott tanulmányaim miatt nekem minden évben korán kell megkezdenem a kültéri versenyszezont, hiszen a vizsgaidőszak miatt május végétől június második feléig egy bő hónapon át nem tudok versenyre menni, így most az első zárt kapus versenyeken sem fogok tudni starthoz állni, ami elég nagy hátrányt jelent, mert így még többet kényszerülök kihagyni, mint versenytársaim.

Mint oly sok rossz dolognak, úgy gondolom, valami kis pozitív hozadéka talán ennek a vírusnak is volt számomra, hiszen megtanultam értékelni olyan dolgokat, melyeket a rohanó hétköznapok alatt észre sem vettem, és megtanított elfogadóbbnak, türelmesebbnek lenni. A helyzetnek köszönhetően sokkal több időt tudtam tölteni a barátómmal és a családommal, akik sok energiával töltöttek fel és segítettek abban, hogy motivált tudjak maradni a verseny nélküli szürke hétköznapok során. Sok energiával és megannyi motivációval várom a folytatást a sikeresnek mondható utánpótláséveim után immár a felnőttek közé lépve, és azt, hogy végre a versenypályán legyek és halljam, hogy nekem szól a csengő.

Somogyvári Anett